

Toni S. Halonen

EI EDES KOLMEA VIIKKOA

Kuvataiteen koulutusohjelma

2014

EI EDES KOLMEA VIIKKOA

Halonen. Toni Samuli
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Kuvataiteen koulutusohjelma
kesäkuu 2014
Ohjaaja: Hautala Päivi-Maria, Velhonoja Matti
Sivumäärä: (ilman liitteitä)
Liitteitä: -

Asiasanat: nautinto, tyhjästä, ei mitään, päiväkirja,

Opinnäytetyöni aiheena oli 20 päivän omakohtainen tutkielma päivittäisestä olemisesta ja sen olemattomuudesta, siitä miten päivittäiset tekemiset tuovat mieleen samankaltaisia asioita jostain muistojen syövereistä.

NOT EVEN THREE WEEKS

Halonen, Toni Samuli

Satakunnan ammattikorkeakoulu, Satakunta University of Applied Sciences

Degree Programme in Arts

June 2014

Supervisor: Hautala Päivi-Maria, Velhonoja Matti

Number of pages:

Appendices:

Keywords: pleasure, from blank, nothing, diary

The purpose of this thesis was to study 20-day of own daily being and its non-existence, of how the daily doings are reminiscent of the similar things for some memories from the depths.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	5
2	OLEMATTOMAN OLEMISEN PÄIVÄKIRJA	7
2.1	Maanantai 14.4.2014 SUKLAA	7
2.2	Tiistai 15.4.2014 KENGÄT	9
2.3	Keskiviikko 16.4.2014 TATUOINTI	12
2.4	Torstai 17.4.2014 RAUHA	14
2.5	Perjantai 18.4.2014 NAKKIKIOSKI	15
2.6	Lauantai 19.4.2014 KOIRA	17
2.7	Sunnuntai 20.4.2014 MUURAHAISET	18
2.8	Maanantai 21.4.2014 KASVIMAA	19
2.9	Tiistai 22.4.2014 VUOKRA	20
2.10	Keskiviikko 23.4.2014 HARTSPORTTIA JA KREEMIN MUNKKIA	21
2.11	Torstai 24.4.2014 JALKAPALLO	22
2.12	Perjantai 25.4.2014 SYNTYMÄPÄIVÄÄ	23
2.13	Lauantai 26.4.2014 RIIPPUMATTO	24
2.14	Sunnuntai 27.4.2014 TURISEMISTA	25
2.15	Maanantai 28.4.2014 TUULIVOIMALA	26
2.16	Tiistai 29.4.2014 PORTUGAL, LISSABON	27
2.17	Keskiviikko 30.4. 2014 WAPPU	28
2.18	Torstai 1.5. 2014 LOHJA	29
2.19	Perjantai 2.5 2014 SAUNA	30
2.20	Lauantai 3.5. 2014 RIISIKEBAB	31

LIITTEET

1 JOHDANTO

Tyhjää.

Se on mitä aluksi ajattelen, en mitään.

Minulla on ystävä joka on sanonut että kaikki on hänelle ”blankkoa”, hänelle kaikki on siis tyhjää, kaikki. Olen monesti itsekseni ja muitten ystäväieni kanssa miettinyt mitä hän tarkoittaa tuolla lauseella, tyhjällä. Onko tyhjyys sellaista mikä pitäisi täyttää jollain? Millä me täytämme päivien tyhjyyden niin että illalla voimme todeta että olipa esimerkiksi työntäyteinen päivä tai että tämä päivä muistutti minua eräästä päivästä jolloin sama askare toi minulle suurempaa merkitystä kuin tänään.

Kun lähdin pohtimaan aihetta mitä käsittelisin tässä kirjallisessa lähti sekini aivan tyhjästä, pyörittelin erilaisia vaihtoehtoja mitä ja mistä kirjoittaisin, hain asioita ehkä aivan liiankin kaukaa. Halusin kirjoittaa hedonismista, nautiskelijoista ja niin nämä kaksi asiaa toivat minut tämän kirjallisen ääreen, eli päivittäiseen ehkä jo unohdussissakin olevaan arkiseen nautiskeluun.

Halusin tutkia, en kahta, en kolmea viikkoa vaan 20 päivää omaa olemistani tai oman olemiseni olemattomuutta, pyrin siihen etten 20 päivässä suunnittelisi mitään etukäteen vaan olisin ja tekisin asioita ja kirjaisin ne illalla pääpiirteittäin ylös ja pohdiskelisin mikä kussakin päivässä oli sellaista mistä sain nautinnon nyt, mutta ennen kaikkea silloin kun tein sen ehkä ensimmäistä kertaa.

Päivämme koostuvat erilaisista, mutta suurimmaksi osaksi tutuista askareista; sinä nouset kun kello soi, hoidat aamutoimet, puuet päällesi, valmistat kahvisi/teesi, aamupalasi, ehkä tupakoit kissasi kanssa ja lähdet ovestasi ulos. Olet valmis kohtaamaan päiväsi tuomat haasteet ja arkiset nautinnot, mutta pysähdytkö koskaan miettimään niitä? Kun hyppäät hyvin sinua palvelleeseen Jopon kyytiin, muistatko ensimmäisen kertasi kun poljit sillä uudella pyörällä kouluun, kuinka kiiltävä se olikaan ja tuntui kuin koko kaupunki katsoisi sinua ja uutuuden karheaa menopeliä, kuinka hyvältä se

tuntuikaan? Tai kun ruokatunnilla kävit uudessa lounasravintolassa jossa tarjoiltiin kalakeittoa, muistatko sen keiton minkä äitisi valmisti niistä ahvenista mitkä mökillä ongit aurinkoisena päivänä, kuinka hyvää se oli? Kohtaamme päivittäin tilanteita jotka ovat meille jo entuudestaan tuttuja, mutta miksi nautinnon saaminen on rajattua? Emmekö enää tunnista näitä arkisia nautintoja, ovatko ne meille jo liiaksi arkipäivää vai hautautuvatko ne jonnekin syvälle sisääsi?

2 OLEMATTOMAN OLEMISEN PÄIVÄKIRJA

2.1 Maanantai 14.4.2014 **SUKLAA**

Vihdoin sain kammettua itsestäni ensimmäiset sanat ja dokumentit kirjallisesta kansien väliin. Hain kaupasta tarvittavia elementtejä aloittamiseen eli luonnoslehtiö päivittäiseen kirjoittamiseen, liimapuikon kuittien ja kaiken turhan liimaamiseen, drags-tereita (karamelleja) sekä kirjastosta Erlend Loen Supernaiivi kirjan mitä en kertaakaan edes avannut. Avajaisista on kulunut kolme päivää.

Aamu kello 11 olin jo tupakka huulessa parvekkeella, siinä mielessäni veistelin niin kuin joka aamu sitä millaiseksikohan tuleva päivä muodostuu.

Ihan kohtalainen siitä näytti tulevan, vaikka tuntui etten taida herätäkään maanantaihin eli ihan normaali viikon aloitus. Päätin jo aiemmin vuoden alussa, että kun näyttely Jyväskylässä on takana aloitan tämän tuskaisen taipaleeni kirjallisen parissa, maksoi mitä maksoi ja jo nyt rupeaa näyttämään että se kustantaa jännetupen vasempaan käteeni. Coca-Colaa on saatava se toimii minulla kahvin korvikkeena, kun en sitä kahvia hajunsakkaan puolesta voi ”nauttia”. Koulussa oli ruokana karjalanpaistia, mutta enpä oikeastaan nauttinut kuin seurasta.

Myöhemmin päivällä kun olin hoitanut ostokseni nautin hetken auringon paisteesta, toisesta tölkistä kokista, Hesburgerin tuplajuustosta sekä tupakasta koulun edessä olevilla kivillä. Ah täydellistä.

Ehtoolla kesäkurpitsaa linssi, aurajuusto, sipuli, valkosipuli juustokuorrutteella ja ruokalukemiseksi Aku Ankka Don Quijotena.

Myönnän, herään öisin vielä syömäänkin tänä yönä upposi kesäkurpitsaa ja kaksi kahden juuston leipää toista purkkia appelsiini mehua. Tänään on upponnut myös kaksi *suklaa* levyä ja pussi karkkia.

Suklaa, *tuntuu etten saa ikinä tarpeekseni suklaasta, muistan lukeneeni joskus että suklaa lasketaan myös nautintoaineeksi ja ymmärrän sen hyvin, paras suklaa patukka mitä ikinä olen maistanut on Butterfingers sain sellaisen kerran Amerikkalaiselta ystävältäni BF on sellainen todella makea maapähkinävoi suklaa kun otat haukun tunnet kuinka se oikein leviää suuhusi ja tunnet sellaisen kipinän aivoissasi tuntiesasi sen käsittämättömän maapähkinäisen, rasvaisen maun. Tätä herkkuahan ei suomesta saa, joudun aina jonkun lähtiessä Amerikkaan pyytämään tuomaan minulle tätä herkkua tullessaan.*

2.2 Tiistai 15.4.2014 **KENGÄT**

Aamupäivä, kello 11 tupakoin jälleen parvekkeella kissani kanssa. Tauko, kissani tuntee minut liian hyvin, ollaan matkattu yhdessä reilut 8 vuotta, aamut kulkevat samaan tahtiin, ennen puoltapäivää alkaa aamulaulut että ruokaa olisi kuppiin saatava, yleensä toimimme niin että kun nousen, käyn vessassa menen siitä suoraan aamutupakalle Tauon seuratussa mukana, siinä se sitten katselee reviiiriään sen aikaa kun haen happi yliannostusta tupakasta jonka jälkeen hän viisaasti johdattelee joka ikinen aamu ruokakupilleen, ruokaa kuppiin ja itse menen takaisin toimittamaan aamutoimiani hetken päästä alkaa toinen konsertto, tällä konsertolla on toinen merkitys, nyt pitäisi päästä ulos, olen kehittänyt itselleni 10 min kestävät aamutoimet siitä kun olen herännyt olen 10 minuutissa vaikka auton ratissa tai veistävässä kiveä, lähes mitä vain joten kissa joutuu odottelemaan sitä hetkeä kun olen valmis, laitan vaatteet päälle, pesen hampaat ja takki niskaan, **kengät** jalkaan ja menoksi tätä tauko on jo oppinut seuraamaan minussa ja sitten hirvittäväällä kiireellä pihalle, ei edes omalle pihalle vaan naapurin pihalle, noh säästyypä ainakin kissanhiekka kuluissa.

Päivä oli kyllä kello 18 mennessä mennyt muutoin kuin nautiskellen olemisesta, jotenkin on masentava olo, mikään ei muka maistu miltään, vuokra nousee ihan kuin olisi muutenkin ylimäärästä rahaa, mutta kyllä ymmärrän tuon paineen että vuokrien hinnat vaan nousevat tässäkin pienessä pitäjässä, missä asuminen on lähes puoli ilmaista. No ei se nyt kauheasti noussut mitä nyt kahdellakymmenellä eurolla.

Olen sairastanut pienestä asti atooppista ihoa, se on siis sellaista helvettiä 24/7 ja parhaimmillaan koko talven, raavit niin kauan kuin verta tulee, se on sairasta, ainakin ulkopuolisen silmin, ihmetellään muittenkin ihotautipotilaitten kanssa kun toiset aina sanovat kepeästi että ” älä raavi” älä raavi, en mielelläni raavi, mutta voitko mitenkään käsittää kuinka hyvältä se vaan tuntuu, kun raavit esimerkiksi nilkkaasi niin kauan että veri valuu tuntuu se vasemmalla takaraivossa asti tuo lähes orgasminen tunne, mutta ah, sama häpeän tunne seuraa heti perässä. Olen saanut vuosikymmeniä lääkäreiltä erilaisia kortisoni rasvaa, emulsio voiteita, tabletteja nukahtamiseen etten raapisi unissani, rasva sukkia ja mitä ikinä voidaankaan vaan määrätä, mutta kertaakaan kukaan lääkäri ei ole määrännyt minua allergiatesteihin, kunnes noin kuukausi sitten, sain lääkäriltä lähetteen postitse, mutta 3 päivää ennen testejä sain uuden kir-

jeen missä kerrottiin päivämäärään muuttuneen, se päivä ei sopinut minulle, soitin pyytääkseni toista aikaa, lähetetään sanottiin ja niin tapahtui uusi päivä määrättiin, ei sopinut taaskaan koska meillä oli ne avajaiset Jyväskylässä, joten taas soittamaan ja siirtämään. Ja kas tänään oli postissa tullut kirje Porin sairaanhoitopiiristä missä ilmoitetaan näin : ” Potilaalle varattu epikutaanitestit ja ihotautiklinikaan. Ihottumaa voi hoitaa ja ennaltaehkäistä 7.10.2013 saatujen ohjeiden mukaisesti. Mikäli tarvitsee jatkossa ihotautiklinikan hoitoa ja tutkimusta, ja näihin tulemiseen löytyy potilaalta aikaa, hakee uuden lähetteen esim. Omasta terveyskeskuksesta tai työterveyshuollosta”

MITÄ??? Kolmasti perunut? Mikäli tarvitsee? Ja näihin tulemiseen löytyy aikaa? USKOMATONTA, olin menossa sinne jo silloin ensimmäisellä kerralla mutta kun ei lääkärille sopinut ja en kai lähde jyväskylästä ajelemaan 3 päivää poriin ja takaisin jos on silloin muuta. No ei auta haen ajan kun olen myllymäen suunnilla joten jatkan raapimista ja siitä sen nautinnon hakemista.

Päätettiin lähteä pelaamaan koulun pihalle kehittämäni urbaania petanqueta muutamman kaverin kanssa, pelin henki on siis sama kuin puisto petanquessa eli snadi heitetään ensin ja sitten vuorotellen yritetään saada kuula lähelle, mutta tämäpä peli eroaa siitä niin että peli ympäristö on urbaani kaupunki ja snadin saa heittää ihan minne vuorossa oleva sen haluaa heittää, aivan mahtava laji. Taidekoulun ympäristö on todettu parhaaksi kentäksi. Tämän jälkeen saunaan.

Saamari, mieleni tekisi hampurilaista tai lihapiirakkaa, ehkä huomenna.

Kengät ehkä kaikkein arkisin ilon aihe mitä keksin. Meille länsimaissa kengät isketään jalkaan ennen kuin osaat edes kävellä. Usein amerikkalaisia elokuvia katsoenani ihmettelen miksi he ovat sisällä kengät jalassa, ovatko lattiat kylmät vai onko se pelkkää illuusiota, kenkäteollisuuden mainos. Myönnän itsekkin olevani hyvin pinnallinen kenkien suhteen, enempi viehättyksenä toimii kengän malli, merkki ja väri ei niinkään hyvä toimivuus itse kävellessä tai usein sellaista seisomatyötä tehdessä se mukavuus. Kunnes eräänä kesäpäivänä 2012 löysin unelma tennarit citymarketista paikasta mistä viimeiseksi uskot löytäväsi parhaat lenkkarit mitä olet jalkaasi laittanut. Löytöni olivat siis Puuman geeli sisusteiset kengät. Tiedätkös sen

tuntee kun laitat jalkaasi sellaiset kengät mitkä muototuvat jalkasi mukaisesti, tukevat ja istuvat, siitä ihanasta tunteesta olen nauttinut jo kaksi vuotta lähes päivittäin.

2.3 Keskiviikko 16.4.2014 TATUOINTI

Eri päivä, samat laulut.

Tupakkaa aamupalaksi, huikka mehua ja liikkeelle.

Menin kouluun ruokailuun, ruokana oli silakkapihvejä, juu en todellakaan aio syödä niitä olen jotenkin epäluuloinen koulujen kalaruokiin lukuun ottamatta kalapuikko/-levyjä kermaviilillä ja kun niitä ei ollut tarjolla valitsin eilisen himoni viemänä Hesperburger hampurilaisen tai aterian, koska olen epäterveellisten ruokien suurkuluttaja eli roskaruokahedonisti omaan kyseiseen ”ravintolaan” kanta-asiakas kortin, jolla tänään saa alennuksena kana hampurilaisaterian hintaan 2,95€ ehkäpä se voittaa silakka pihvit, noh voit melkein arvata voittiko, ei, ei ainakaan hampurilainen se oli niin kuiva, appelsiini mehu mitä sieltä saa on hyvää, ranskalaiset häviää kyllä kultasten kaarien perunoille, no mitäpä sitä enempää valittamaan nälkä lähti ja se on hyvä.

Menin sitten kuluttamaan päivää tuohon tulevaan työpaikkaani, mikäli paperit koulusta saan näillä kirjoitelmillani, eli JK-inks **tatuointi** liikkeeseen, paikan omistaja Joona muisti kun leikin joskus sen Applen puhelimella ja se oli hommannut itselleen uuden Nokian jollain 50mpix kameralla että jos haluaisin sen puhelimen niin pitäisi soittaa DNA:lle ja purkaa sen vanha sopimus kun sillä itsellä on kädet täynnä toisen ihoa. Soitin ja ne purki sen, mutta kun laitoin korttini sinne sisälle niin sehän rupesi herjaamaan jotain jonkun tilin luomisesta ja että mikä on minun visa korttini numero ja sitä rataa joten sinne jäi puhelin oma iskun kestävä saa välttää vielä.

Lähdin vielä ruoka ostoksille Lidliin mikä on muka niin järjettömän kaukana keskustasta että siellä käymiseen pitää muka jotenkin valmistautua henkisesti, todellisuudessaahan sinne on matkaa vajaat 2 km jonka taittaa vähän isommissa kaupungeissa ihan huomaamatta. Vaan sieltäpä löytyikin herkkuja Creme Brulé sitä en muista maistaneeni sitten ravintola-alan uraa mitä jaksoin joskus tehdä ja se on sokerihiirten niin kuin minun suurta herkkua ostin sellaisen ja pidän siitä että lidlistä saa tuoretta karjalanpiirakkaa, croisantteja ostin vielä leikkeleeksi chorico makkaraa oikeen maustettua espanjalaista. Illan tullen varovasti maistoin brulétä niitä oli siinä paketissa kaksi, ajattelin säästää toisen Katjalle joka tulee huomenna Helsingin matkalta, mutta enhän minä siihen pystynyt ne menivät heittämillä ne molemmat paahtovanukkaat...kirottua, käyn hakee huomenna uudet.

Tatuointi tuo jonkinlaista ihmismielen mystistä tuskan sisältämää nautintoa olen saanut osakseni 17 kuvan verran eli lukemattomia tunteja minuun on pienillä neuloilla hakattu ja väritetty, tuo kipu on omituista ensin se sattuu sitten se turtuu sitten siihen sattuu vieläkin enemmän ja sitten se on ohi. Ensimmäisen tatuointini otin 18-vuotiaana pienen naamion oikeaan ranteeseen, muistan aina sen polttavan kivun ja kun tulin liikkeestä ulos ja olisin halunnut kääntyä kantapäälläni takaisin liikkeeseen ottaakseni lisää, maltoin mieleni ja hyvä niin sillä Kankaanpähän tullessani oli minuun iskettynä vain 4 kuvaa joista yksi sijaitsee oikeassa olkapäässä järkyttävässä kunnossa, jouduin aina peittämään sen paidoin, sillä se oli levinnyt muodottomaksi, vuosia kiersin eri tatuojien pakeilla kysyen että mitä tälle voitaisiin tehdä, vastaukset eivät tyydyttäneen minua lainkaan joten annoin asian vain olla ja yrittää olla ajattelematta, kunnes tänne avattiin liike, menin sisälle, esitin asiani ja mitä hän siihen tekisi, Joonalta idea tuli kuin piippu hyllyltä ja ihastuin ideaan täysin, näin tehdään ja niin tehtiin, nyt olkapääni on komia kun mikä olen äärimmäisen tyytyväinen ja tästä alkoi hyvä ystävyys kyseisen herran kanssa, niin hyvä että koulun jälkeen minulla on suoraan työpaikka. Pidän tatuointsijoita suuressa arvossa, he eivät voi kumittaa mikäli työ epäonnistuisi vaan työ vaatii rauhallisuutta ja pitkää pinnaa mitä haluan oppia harjoittamaan. Siksi kehoni on heille kangas.

2.4 Torstai 17.4.2014 **RAUHA**

Niin, minä pidän levosta ja **rauhasta**, pidän siitä jos sinulla ei ole mitään voit vain kääntää kylkeä ja jatkaa unta, mutta se havahduttaa kun teet sitä yksin ja olet tipah-
tamassa sängyltä.

Nautintoa on tehdä sitä siis toisen kanssa.

Tänä päivänä en tee yhtikäs mitään. Aion vain olla ja katsella mitä ikinä mieleeni juolahtaa ja sen teen kännykälläni sillä tietokoneeni on huollossa. Surkeaa.

Päivä etenikin niin kuin suunnittelin, en tehnyt mitään, luin hieman kirjaa, katoin do-
kumentteja, söin ja nukuin. Tauko on taas ollut eri mieltä päivän kulusta joten hän
saa rampata edes takaisin pihan ja ruokakupin väliä.

Ei aina pidä tekemän jotain.

Rauha, nautin rauhasta niin kuin varmasti jokainen meistä, mutta nautin siitä eritoten
kun olen jossain muualla kuin kotona tarkoitan jos siis olen vaikka kotikaupungissani
ja se meno ja meininki rupeaa käymään yli, en ole kirkollinen mies en sitten missään
muotoa, mutta paikka missä nautin olosta kun meno yltyy on kirkko ja hautausmaat,
paikat jossa ei varmasti kukaan tule häiritsemään, näin olen toiminut jo lapsuudesta
asti, talo missä vietin lapsuuteni sijaitsi aivan Lohjan kirkon kupeessa, saatoin useasti
hävitä kirkon maille ihan vain olemaan. En ikinä ole löytänyt rauhaa rannoilta, kir-
jastoista tai kahviloista tai sellaista hiljaisuutta ei varmasti mistään muualta löydä-
kään kuin kirkon mailta, siksi varmasti muutamat veistokseni ovat sattumalta synty-
neet näitä paikkoja ajatellen.

2.5 Perjantai 18.4.2014 NAKKIKIOSKI

Olikohan se eilinen lepo sittenkin hieman liikaa? Sillä tänään minä kärsin jumalattomasta päänsärystä, voi myös olla että tuo kolea ulkoilmakin siihen vaikuttaa, vaan ei kehtaisi kahta päivää vaan maata ei edes makaamisen nautinnosta.

Kello raksuttaa jo iltaa. Näinkö tämäkin päivä menee ei mitenkään, enhän voi kirjoittaa jos ei edes mitään tapahdu, kirjoittaminen ei kuitenkaan ole minulle mikään nautinnon lähde vaan kirjoitan nyt siksi että tavallisesta arjesta löytyisi se pieni jyvää iloon.

Ja kas kuin taikasauvan iskusta päivääni tuleekin jotain tapahtumaa puhelimeeni ilmestyi viesti ” Hei! Tervetuloa meille iltateelle tänään kahdeksalta! Kaukonen ja Annina tulee käymään ja kiva jos olisi muitakin ☺ ” Koska olinkin jo tylsistynyt olemiseen päätin lähteä juhliin ollakseni ajoissa kello 20.00, kas harvinaista olin ensimmäinen, Satu keitti teet ja meinattiin siinä sitten vielä leipoa joku kuiva kaakku mutta jotain aineksista puuttui joten siirrettiin ajatusta odottamaan joka sitten kuitenkin ehkä helpotukseksi unohtui, sillä päätä särkiessä ei huvittaisi tehdä mitään. Hetken päästä talo täyttyikin pääsiäisen juhlijoista jotka suurimmaksi osaksi koostui taidekoululaisista, oli teetä mutta olipa sitä muilla vähän teetäkin väkevämpää, ihan perus olemista ja hyvä niin. Päätettiin lähteä kuitenkin porukalla Americano ravintolaan sillä siellä oli kuulemma piilotettu kultamuna ja löytäjä saisi 200€

Sassan kanssa etsittiin joka pienestäkin kolosta vaan ei löytynyt ei. Reetta, Satu, Tuomas ja Anniina lähtivät ensimmäisinä kotia kohden joten päätettiin muutkin lähteä mentiin Sassan ja Lindan kanssa kylän **nakkikioskin** kautta kotia.

Niin kuin olen maininnut olen roskaruokailija ja eihän herkulta lähdetä tyhjin käsin joten matkaan tarttui lihapiirakka kahdella nakilla, mausteiksi sinappi, ketsuppi, kurkkusalaatti, sipuli ja valkosipulimajoneesia...paljon. Euron karkkipussi ja kotiin kattoon Seinfeldiä. Ja kas päänsärky on poissa.

Nakkikioski, ehkä parhaimpia muistoja ikinä liittyen mitenkään mihinkään ruokaan, nakkikioskit merkitsee minulle kaikkea, suomalaisuutta, tansseja, kesää, talvea, kiinaamia, metelöintiä, parasta ruokaa, rasvan tuoksua, äitiä, isää, setää, tatiä. Olen kasvanut lihapiirakoilla, äitini on työskennellyt nakkikioskissa, samoin tätini ja setäni

joka on myös omistanut tällaisen nakkikioskivaunun, isäni joka nuorena kloppina toimi Kajaanissa pulla kuskina toimitti näitä herkkuja eteenpäin, lapsena kun vanhempani lähtivät tansseihin lupasivat he tullessaan tuoda mukanaan meille veljeksille näitä herkkuja, Kajaanissa lihapiirakat olivat ruisleivän kokoisia ja nuorena ystäväni vanhemmat omistivat näitä keitaita puoli tusinaa, ensimmäiset tupakat varastettiin niiltä kioskeilta kun tehtiin töitä, kovimmat kinat on käyty näissä jonoissa vaan selkään ei ikinä olla saatu eikä annettu, tarinoita olisi niistäkin vaan jätän kertomatta, nakkikioski kulttuuri täytyy tuntea luoviakseen perjantai-lauantai välisenä yönä kymmenien humalaisten nälkäisten juhlijoiden jonossa. Viimeinen ateriani tulisi ehdottomasti koostua lihapiirakasta, kalapihvistä, cheddar juustosta. Kananmunasta sekä mausteista lukuun ottamatta suolakurkkuviipaleita niin ja keltaista jaffaa kuuluu juoda lihapiirakan ohessa.

2.6 Lauantai 19.4.2014 **KOIRA**

Tupakkaa aamuun, myönnän kyllä että se on paha, paha tapa, mutta sillä eväällä olen saanut itseni liikkeelle jo vuosia, ei ehkä se terveellinen eikä voittajan aamiainen, mutta itselläni toimiva. Tauolle ruokaa ja sitä rataa. Lauantait on kyllä kivoja päiviä tekemättömyydelle, vähän niin kuin sunnuntait jolloin itselle voi antaa täysin hyvän syyn olla tekemättä mitään koska sunnuntai on pyhä, mutta lauantai velvoittaa pienen liikehdintään, niin kuin minulla tänään on. Joon ja hänen suvaittavansa ovat lähdössä Niinisaloon syntymäpäiville ja koska niillä on 4kk bullmastiffin pentu kaispaiksi se jotakuta hoitajaksi, tietenkin suostuin siihen, olen täysin koirasuvusta vaikka omaankin kissan.

Joonalla. Lara on koiruuden nimi ja uskomattoman nätti läjä. Oli laitettu kystä kyllä, pöytä notkui kaikista herkuista oli juustonaksuja, suklaata, tupakkia ja jääkaapissa kylmää kokista tölissä, ja roiskeläppiä. Hyllyt pullollaan elokuvia ja Laralle kelpaa purulua.

Sohvalle kiellettiin päästävästä, mutta voit kuvitella kun tommoinen pikku nappi silmä katsoo sinua kun haet kulmasohvalta hyvää asentoa otat naksut käteen ja painat play nappia eihän sitä kieltämään voinut, se on meidän, minun ja Laran salaisuus.

Helppoa meillä oli, käytiin aina tunnin välein tupakalla ja lenkillä aina siihen asti kun pimeys laskeutui ja Laraa rupesi pelottamaan kun kaukaisuudessa kuului koiran haukuntaa, mentiin sisälle niin se rupesi odottamaan ja etsimään isäntiään. Yritin kovasti leikkiä ja kun kello läheni 00.00 rupesin tekemään lähtöä, **koiraa** piti hämätä antamalla sille naksuja pallossa ettei tule eroahdistusta. Myöhemmin sain kuulla että oli peloissaan kakannut eteisen lattialle, mutta vielä siitä rohkea tulee.

Koira, olen todellakin kasvanut keskellä koiria, perheelläni on aina ollut koiria, kun olin esikouluikäinen sain omakseni parhaimman karvapallon, mitä maa päällään oli kantanut, koiran lhasa apson Lotaksi ristittiin, niin kuin kaikille käy tuli tuosta karvaläjästä minun paras ja rakkain ystäväni, kerroin sille kaiken, mitä huolia nyt ala-aste

ikäisellä on. Suurinta herkkuumme olivat koiran suklaa ja juustonaksut. Sain nauttia tämän koiruuden seurasta aina 15-vuotta ja siihen mahtuu niin mahtavia hetkiä ja muistoja mitä vaalin vielä tänäkin päivänä. Kiitos Lotta, en tiedä kuka ketäkin kasvatti mutta Lotta varmasti opetti minulle paljon välittämisestä ja huolehtimisesta.

2.7 Sunnuntai 20.4.2014 **MUURAHAISET**

Sisäkärpänen, kesä on tullut.

Ulkona on ensimmäistä kertaa sellainen ilma että voisi nimittää sitä ensimmäiseksi kesäpäiväksi. Joudun jättämään haikeat jäähyväiset pitkille kalsareille. Tänään on ollut muitakin kesän merkkejä, mehiläinen rakentelee pesää keittiönikkunan taakse seinustalle mihin aurinko paistaa pitkin päivää ja pihalle oli unohtunut edellisen kesän jäljiltä kattila mihin **muurahaiset** olivat tehneet pesän se oli mainio paikka ja aivan varmasti lämmin ja turvallinen, toisaalta se on sellaisella paikalla missä eräs siili tykkää pitää majaansa joten toivottavasti se on siis turvallinen. Käytiin syömässä ensimmäiset ulkojäätelöt. Joka vuosi sama ongelma, mikä olisi se paras maku...ja vanilja syndroomani pääsee valloilleen ja otan aina sen saman kuningatarjäätelön ja miksipäs ei se on noista kioskien valinnoista maukkain...ainakin mielestäni.

Muurahaiset, niistä minä muista muutamankin hauskan omakohtaisen ja pikku veljelleni tapahtuneen tapahtuman, mutta en viitsi tuoda veljeni tarinaa joten kerron vain omani. Noin 10-vuotiaana parhaan ystäväni kanssa löysimme isojen poikien majan metsästä, se oli hieno oli nähty vaivaa rakentamisen kanssa, ihan kuin leikkimökki, mutta lukossa, mökin edessä oli iso muovinen pressu, totta kai meitä se rupesi kiinnostamaan ja otimme toinen toisesta päästä kiinni ja tomutimme sen ja kas pressuhan olikin kaksin kerroin ja väliin oli kusiaiset rakentaneet hirvittävän pesän, siinä niitä lensi ilmojen halki meidän päällemme epäilemättä tuhansia ja tuhansia, siitä itku kurkussa kiireesti metsän halki suoraan meidän kotiimme vaatteet päällä suihkuun iho aivan punaisena, tämän tapahtuman jälkeen kun tomutan mitään metsästä löytyvää olen erittäin varovainen.

2.8 Maanantai 21.4.2014 **KASVIMAA**

Pääsiäinen jatkuu.

Kaupat kiinni.

Aurinko jatkoi paistettaan.

Kesätaimet itävät.

Meidän pihallamme olisi suuri **kasvima**, jota kukaan ei ole vuosiin kääntänyt, mutta tänä vuonna toivottavasti saisimme kasvimaan toimimaan. Kävin katsomassa mitä sille pitäisi tehdä, maa on hyvin kuoppainen ja nurmikko on jo vallannut osan sitä alaa, tarvittaisiin kuokkaa.

Kasvima, tällainen perheellämme on kanssa ollut aina, äitini on erinomainen viherpeukalo samoin pikku veljeni tykkäsi ahertaa kasvimaalla, josta muistankin erään tarinan, ollessamme siinä 14-15 vuoden ikäisiä perheen tuttava oli kerran soittanut äidillemme, että hänen lähellään olevassa metsässä mäntäällä raakkuu hyljätty mahdollisesti pesästä pudonnut varis, otimme sen huostaan sillä meillä oli iso varastotila missä varis saisi kerätä voimiaan, ruokimme sitä veljeni kanssa kaurapuurolla ja sen sortin ruoilla, varis kesyyntyi todellakin sen verran että se kulki kädessä hanskan päällä tai olalla, veljelläni oli tapana ottaa varis mukaansa hoitamaan puutarhaa missä varis hyppelehti vakojen välissä, kunnes eräänä päivänä veljeni otti Oskun matkaansa takapihalle kasvimaalle, kaikki sujui niin kuin aina leppoisasti maata käännelellen kunnes veljeni avasi suunsa ja aloitti laulunsa, siihen asti Osku oli ollut mallikkaasti kesyhykö varis, mutta nyt hän sai tästä musikaalisesta esityksestä tarpeekseen ja otti siipensä alleen ja lensi pois.

2.9 Tiistai 22.4.2014 **VUOKRA**

Pidän siitä tunteesta, kun olet antanut itsellesi päivämäärän mihin menessä jokin asia pitäisi olla hoidossa ja kun se päivä koittaa hommat on hoidettu, niin kävi tänään. Kirjoitin veiston lehtori P. Mäkiselle kolme raporttia ja yhden kirjaston Susannalle.

Maksoin **vuokran** ja aurinkokin jatkaa paistettaan, oli niin hyvät fibat päivälle että nettiä surttatessa meinasin ottaa koiran. Lähetin viestiä, mutta koira oli saanut jo hyvän kodin, onneksi ehkä niin.

Vuokra, niin herättääkö tämän maksaminen suurta iloa, mutta olen yrittänyt eläessäni pienillä tuloilla hoitaa vuokran aina kunnialla, muista en niin ole välittänyt, mutta suomessa pihalla asuminen talviaikaan ei ole minua suuremmin ikinä houkutellut. Siksi nostan tämä esiin, sen maksaminen antaa taas kuukaudeksi ilon elää ja hengittää kotona.

2.10 Keskiviikko 23.4.2014 **HARTSPORTTIA JA KREEMIN MUNKKIA**

Tänään kaksi raporttia palautettu. Terhokin oli tullut takaisin Diversen kiertueelta, päätettiin käydä sotilaskodissa kahvilla tai **hartsportilla ja kreemin munkilla**.

Ilma oli tänään selkeästi viilenemässä. Kävin hakemassa Tauolle kunnon ruokaa ei enää mitään sitä kaupan kissanruoksi kutsumaa hyytelöä, päätin niin että vaikka siihen uppoisi hieman enemmän niin ostan sille kunnon määrän ruokaa eläinkaupasta kerran kuussa. Päivä on ollut vähän ”utuinen” juon kunnon lasin mustaherukka rypäle mehua ja pistän itseni levyksi.

Hartsport ja kreemin munkki, kaksi ehdotonta suosikkia ala-asteesta saakka, eritoten uimahalli käynnin yhteydessä, joka kerta kun meillä oli liikuntaa harjulla, herätin äitini ennen lähtöäni mikäli hän oli vielä kotona pyytääkseni muutamia markkoja kyseisiin herkkuihin ja paras hetki rahan ruinaamiseen oli aina aamuisin, hän oli vielä niin unen pöpperössä että yleensä sanoi vain : ”katso sieltä laukusta onko siellä mitään”. Kuinka mukavaa olikaan nauttia näitä herkkuja rankan urheilusuorituksen jälkeen, ja näin herkuttelen tänä päivänäkin.

2.11 Torstai 24.4.2014 **JALKAPALLO**

Vielä oli tälle viikolle kaksi raporttia kirjoitettavana ja palautettava ja näin tein, nyt pitäis olla kaikki siltä saralta valmiina. Oi ja kolme viikkoa huollossa ollut tietokoneenikin on palautunut citymarkettiin. Tatun kanssa päätettiin lähteä neppailemaan **jalkapalloa** läheiselle kentälle, siellä on sellainen häkki missä on pienet maalit, pelailtiin siinä kahdestaan hetki kunnes paikalle saapui pari muutakin kaveria, oli todella kiva pelailla pitkästä aikaa ja ensimmäistä kertaa tuollaisessa häkissä.

Jalkapallo, tuo suomalaisille niin tuntematon pyöreä esine jaloilla potkimiseen. Rakastan jalkapalloa, en osaa sitä taidokkaasti potkia, mutta lajina se on minulle ehkä tärkein, pelasin sitä pienenä LOPA:ssa eli Lohjan Pallossa ja länsäriliigassa joka oli ja on eri kaupunkien osasta koottujen lasten liiga. Tykkään pelata aina siihen asti kunnes mennään siihen hampaat irvessä pelailuun, siihen lopetan lähes aina laji kuin laji, mutta kun potkin sitä ystävien kanssa on se verrattavissa lähes mihin vain hyvän olon tuottajaan. Olen ollut juomatta 11 vuotta ja luvannut ihmisille että seuraavan kerran minut nähdään humaltuneena kun Suomi selvittää tiensä jalkapallon mm tai em mittelöihin nyt seuraava tilaisuus tulee vuonna 2016.

2.12 Perjantai 25.4.2014 SYNTYMÄPÄIVÄÄ

Tänään on Katjan syntymäpäivät, mitä ostan, mitä teen, aaargh olen ehkä surkein syntymäpäivälahjaostaja ikinä ja miksi etsin vielä lahjaa aina viime tinkaan saakka. Katja nukkuu onneksi vielä, joten vakio rutiinit tehtyäni lähdän etsimään lahjaa. Lahja löytyi ja kukkiakin vielä jotka saattoivat olla hautakukkia, mutta kun ne näyttivät niin kauniilta, käytiin Postellissa synttärei kahvilla/teellä ja pulalla.

Syntymäpäivä, oi niin monia muistoja, mutta ehkä parhaat ja pitkäkantoisimmat taisivat olla kun täytin 16, ystäväni muistivat minua monilla lahjoilla, mutta yksi ystävästäni oli tehnyt minulle kortin joka muistutti lehden kuolin ilmoitusta, kävelykepin, muutaman kannun spraymaaleja ja olutta. Mitä siinä sitten tapahtui illan hämärinä tunteina, oluet nautittua, repussa muutamia maaleja ja hämärä lohjan kaupunki ja angstinen Toni. Yö eteni eri seiniä maalaten, mutta minkä muistan ainiaan niin oli se kun maalasimme poliisiaseman seinään omat tagimme, oli komiaa, adrealiini oli niin huipussaan, olin tyytyväinen ja onnellinen 16-vuotias...aina sen kaksi päivää kun kutsu isäni kanssa poliisiasemalle saapui. Joku (punis) oli vasikoinut minut eli ilmiantanut, poliisi esitti olevansa graffiti poliisi, hah, tänä päivänäkin naurattaa mokoma väite ja kuinka isäni esitti poliisille toiveen kuinka hänen mielestään tuollaiset töhrijät joutuisivat putkaan, kaiketi ihan vaan peloitellaakseen minua ja saamaan poika ”oikeille” raiteille...ei saatu, vaihdoin tagini ja jatkoin töhrintää niinkin hyvin seurauksin että kohta toivottavasti valmistun Kuvataiteilijaksi.

2.13 Lauantai 26.4.2014 **RIIPPUMATTO**

Kävin hakemassa kaupasta jäätelö aineksia, sillä Katja oli saanut joltain hölmöläiseltä jäätelökoneen...? Että minä olen surkea. Ehkäpä kesällä sillä voi nauttia tuoreista marjoista tehtyä sorbettia vaikkapa. AH, mutta vihdoon, vihdoon on se aika kun pesen **riippumattoni** talven jäljiltä ja ripustan sen omalle paikalleen parvekkeelle, mihin aurinko porottaa iltapäivästä iltaan. Tein jäätelöä, ensimmäinen kokeilu epäonnistui siitä tulikin pirtelöä, tuommoinenko tuo laite sitten olikin, ei lannistuta vaan tehkäämme siitä pannukaakkua ja päälle hieman vaahtera siirappia. Tänään pelattiin urbaania petanqueta kuudella pelaajalla ja saunottiin, niin ja löysin tänään pitkästä aikaa itsestäni musikaalintekijän esitin pitkin päivääni sanottavani musikaalein. Hah, hulvatonta, minulle.

Riippumatto, niillä kenellä tätä jumalten petiä ei vielä ole niin sanon hae sellainen, hae se heti. Niitä löytyy yhdelle, kahdelle, kaikille. Vuonna 2011 olin ystäväni kanssa kiertelemässä hiukan Aasiaa olin ostanut tuon riippumattoni samana kesänä Helsingistä, otin sen mukaan matkaan sillä se ei vie tilaa juuri lainkaan ja matossa on kiinni myös moskiittoverkko, nukuin sillä kolme yötä Koh Changin saarella, bungalovin terasilla, nauttien läheisen viidakon ja meren äänistä. Aamulla herättyäni riippumatosta suoraan lämpöiseen mereen uimaan. Riippumattoni tarjoaa minulle aina matkan takaisin kun pistän itseni pötkölleen.

2.14 Sunnuntai 27.4.2014 **TURISEMISTA**

Aaah, sunnuntai, päivä jolloin oikeutan itselleni aina oikeuden olla olematta, kuten myös tänään. Teen mitä haluan vastaan puhelimeen mikäli huvittaa. Kävin kuitenkin ostamassa coca-colaa ja tupakkia, kylä on entistä hiljaisemmän oloinen. Kokeilen valmistaa uuden erän jäätelöä ja tällä kertaa se onnistui tein siitä pähkinä, vaahterasiirappi vanhan ajan vaniljaa. Terhon kanssa **turistiin** päivällä siitä kuinka kaikki on täällä niin tyyristä toisin kuin esimerkiksi Budapestissä missä Terho oli ollut esiintymässä asuminen maksaa keskustan tuntumassa 250€/kk ja ruokahan on kaikkialla halvempaa kuin täällä kokoomuslaisten raiskaamassa Suomessa.

Siivottiin kuisti, Katja löysi hirvittävän määrän materiaaleja kärrättiin niitä sitten kotikärryillä työhuoneelle. Katja oli iloinen niin kuin varmasti nekin jotka tulevat näkemään näistä romuista koostettua taidetta. Toisen roskahan on taiteilijan lompakkoon sopiva aarre.

Turisemista, harrastavat kaikki, no jollei ihan kaikki niin ainakin vanhat herrat. Pidän turisemisesta siinä vain ollaan ja rupertellaan päivien polttavista aiheista hyvässä hengessä, manataan valtio ja hinnat, kuinka kaikki oli toisin silloin kun turisija oli nuori. Turistaanko nykyäänkään enää niin kuin ennen, ehkä turina tapahtuu sosiaalisessa mediassa. Käyn välillä ihan huvikseen uimahallissa saunomassa, tosin en ole tehnyt sitä vähään aikaan, mutta yleisissä saunoissa tai pukutiloissa turniointi on vielä voimissaan, varsinkin vaalien, suurten urheilutapahtumien aikaan. Sana on vapaa turinoidessa.

2.15 Maanantai 28.4.2014 TUULIVOIMALA

Vihdoin, kävin varaamassa ihotautilääkärille aikaa, sillä ihottumani vain pahenee pahenemistaan eteenkin nilkassa. Tänään palaveerasimme Janin, Sassan ja Henrin kanssa Peittoon tuulipuisto projektista johon suunnittelemme julkisen veistoksen materiaalina tai pohjana on yksi **tuulivoimala**myllyn runkorengas. Saatiin paperille kolme hyvää suunnitelmaa ja ne pitäisi esittää eteenpäin muutaman viikon kuluttua. Muistipa tuo englannin opettajakin minua tänään, lähettämällä karmaisevan nipun tehtäviä tehtäväkseni mikäli tuo valmistuminen kiinnostaa ja kiinnostaahan se.

Tuulivoimala, luokkaretki Inkooseen, ylä-aste ikäinen poika ihmettelee suuria tuulivoimaloita, ne olivat vakuuttavia hyvin vakuuttavia. Välipalana sämpylää ja trippi mehu.

Pidän ajatuksesta että energiaa jalostetaan näin, ei ydinvoimaloin vaan juurikin näin tuulen, veden tai maan avulla, se on ollut suuri mysteeri nuorella iälläkin, että miksi ihmeessä meidän pitää rakentaa tikittäviä pommeja pitkin maata, kun energiaa voidaan valjastaa muullakin tavoin. Muistan nähneeni joskus nähneeni lentokoneesta Saksan yllä saaren mikä oli täynnä näitä tuulimyllyjä, miksi näin ei toimita Suomessa, ketkä täällä todellisuudessa määrää, ulkomaiset sijoittajat vai maan kansalaiset.

2.16 Tiistai 29.4.2014 **PORTUGAL, LISSABON**

Aamulla turisin Mäkisen Pertin kanssa, Pertti on hyvä turisija.

Kävin koululla syömässä, olin luvannut kahdelle ystävälleni auttaa heitä muutossa Kankaanpäästä Tampereelle messukylään, oli mukava käydä taas vanhoilla kulmilla. Muuttaminen on paskaa hommaa varsinkin jos muutettava ei ole laittanut tikkuakaan ristiin tavaroiden kanssa vaan vielä joudut pakkaamaan ja hyvällä tuurilla tiskaamaan vanhat tiskit ennen laatikkoon laittamista, mutta tällä kertaa tilanne ei onneksi ollut tämä vaan kaikki tavarat olivat laatikoissaan ei muuta kuin laatikot pihalle odottamaan kuorma-autoa ja toisella autolla määränpään odottelemaan. Muutettavat olivat kutsuneet ystäviään Tampereen päähän purkamaan kuormaa oli mukava tavata taas uusia naamoja, muualta kuin kankaanpäästä. Kerkesin vielä kotia katsomaan mestareiden liigan välierä ottelua Bayern vastaan Real Madrid saamari Madrid voitti hallitsevan mestarin 0 – 4 löysää peliä Bayernilta, finaaliin menee sitten varmaan huomenna voittava Atletico Madrid kun se kohtaa Chelsean eli kaksi espanjalaista joukkuetta kohtaa **Portugalin Lissabonissa...ehkä...**

Portugal, Lissabon tuolla kävin vuonna 2012 kesällä 2,5 viikkoa pyörimässä, aivan mahtavan lämmintä joka päivä melkein 40 astetta. Kokeilin siellä kauan haaveilemaani lajia mitä en ollut muualla käydessäni päässyt kokeilemaan eli lainelautailua paremmin tunnetaan nimellä Surfkaus. Se oli aivan mahtavaa ja rankkaa, pääsin laudan päälle ensimmäisellä yrittämälläni aallolla ja ohjaaja oli aivan ymmällään, ensimmäinen aalto ja heti päällä, mutta lähes viimeisen kerran sillä vedessä vastus on järkyttävä kun yrität kammata itsesi laudan päälle tuntuu todella siltä että elopainosi on 2 x todellinen paino. Lissabon on kaunis kaupunki, mutta viheliäinen turisteille, koko ajan joku on illalla tarjoamassa sinulle jotain, myyjät vähän yrittävät kokeilla oletko hinnoissa tasalla, mutta se Fado, musiikki se rytmi mikä kaupungissa on, jumalaista aivan jumalaista.

2.17 Keskiviikko 30.4. 2014 **WAPPU**

Wappu, tuo juhlista jaloin. Heräsin tänään mielestäni hieman liian myöhään, heräsin kyllä jo aamu varhaisella, mutta en vain jaksanut nousta. Kun vihdoinkin nousin kävimme ostamassa vapun vaativat tuotteet eli munkkia, grillattavaa ja serpentiinejä simaa ei tarvitse ostaa sillä Tatu oli tehnyt simaa ja lupaili tuoda pari pulloa. Tauolla on tänään myös määrätty syntymäpäivät, sillä en muista koska hää on tarkalleen syntynyt niin wappu on ehdoton syntymäpäivä aika. Yhdeksän tuli ukolle ikää ja lahjaksi erityis herkkuja ja vapaasti sai kulkea pihan ja kodin välillä. Iltaa kohden meille olikin kertynyt joukko grillaajia laitettiin sauna päälle kun koulullakin on Wappuravit. Ilkka rupesi soittamaan raveissa jo niinkin aikaisin kuin yhdeksältä, tiedettiin ettei siellä vielä silloin ketään ole, mutta kuten tietää soittaa Ilkka ehkä parhaimman setin illan soittajista tähdättiin osan porukan kanssa kymppin tietämiin että kerkisimme kuulemaan edes hieman. Soittajia illalle oli kolme, täysin eri tyyppistä musiikkia soittaen, mutta ilta loppui kuin seinään kello 02.02. ihmiset kaikkosivat, mutta musiikki jatkoi soitantoaan kiitos kahdelle Ukrainan vaihto-oppilaalle, the music never stops.

Wappu, ei tarvitse juuri selittää miksi tämä päivä on tärkeä tai tämä juhla itsessään, karnevaali tyyppinen juhla, mikäli aurinko paistaa ja on lämmintä on odotettavissa suurta kansan juhlaa joka näkyy kaduilla, ei pelkästään haalareina, huiskina, serpentiinein, palloin vaan ihan jokaisen kadun tallaajan kasvoista se on juhla jolloin tavalinen duunari on suurempi kuin arjen sankari, on hänen päivänsä Suomalaisen työn päivä. Muistan lapsuudestani vapputorit, vappukulkueet ja isäni kahden tekemästäni retkestä punaisten muistomerkillä Tammissaareen, äitini leipomat munkit ja simat veljeni kanssa jännittämät naamiaiset koulussa.

2.18 Torstai 1.5. 2014 **LOHJA**

Wappupäivä.

Eli toripäivä, käytiin puolen päivän aikaan torilla kuuntelemassa wappupuhetta, ilma oli niin kuin vappupäivänä useimmiten tuulinen vaikka aurinkoinen, yhtä asiaa ihmettelen kankaanpään vapputorista miksi ihmeessä se on niin aneeminen, siellä ei ollut mitään, ei huiskun huiskua, ei pallon palloa. Kaksi kojua toinen taisi olla SDP tai Vasemmistoliiton ja toinen Perussuomalaisten ja iso lava jonne joka vuosi joku pamppu kipuaa pitämään puheensa, tänä vuonna puhuja myös lauloi vasemmistolais laulujaan. Muistanko niin väärin lapsuuden vapputorit Lohjalta. No niin tai näin juhlista jaloin on jälleen taittumassa normaaliksi viikonlopuksi.

LOHJA, kotini. Kaupunki mihin en syntynyt, mutta mihin kasvoin kiinni vauvasta aikuiseksi. Tuossa kaupungissa olen tehnyt kaiken mitä tehtävissä oli, kävin kouluni, aloitin työelämäni sekä kohtasin ihmisiä jotka saivat silmäni auki ja jättämään kaupungin hetkeksi taakseni. Vihaan ja rakastan Lohjaa. Rakastan koska sain paljon vihaan koska mahdollisuudet vähenivät, mutta palaan vielä niin kuin norsut jotka vaeltavat matkoja päästäkseen tiettyyn paikkaan kuolemaan, Lohja sinä hautaat minut vielä.

2.19 Perjantai 2.5 2014 SAUNA

Jo viisi vuotta olen lähes joka viikko käynyt siivoamassa erään taloyhtiön **saunaa** niin tein tänäänkin, en jaksa sitä enää, mikäli valmistun niin lopetan sen siivoamisen ja samalla kesäisen nurmikon leikkuun erään vanhemman rouvan pihalla. Kävin tänään tatuointi liikkeessä, Joonas oli hoidellut jo jotain asioita työvoimatoimiston ja kelan kanssa niin että nimet papereihin ja työharjoittelut koulun jälkeen voi alkaa, mutta pidän pari viikkoa vapaata kesäkuussa ja voisin aloittaa sitten vaikka heinäkuun alusta. Wapun jälkimainingit alkavat iskeä ihmisiin, näin ystävän joka oli eronnut tyttöystävästään vappuna, veikkaan vahvaa humalaa. Jouduin sitten muutto hommiin. Veikkaan että olo ei ole paras mahdollinen sunnuntaina kun pitäis himmata maanantaihin. Ulkona on #%n kylmä, taivaalta sato rakeita!!! Eiiih. Iltapäivällä valmistin karjalanpiirakoita munavoilla, meinasin eilen tehdä herkkulakon, no se kesti kyllä yllättävän pitkään, päiväunien yli. Ilkka on kova frisbee mies joten lähin sen matkaan rannalle heittelemään, Ilkalla on siirrettävä kori lainassa, niin se on tehnyt ”radan” Rivieeralle ihan mukavaa vaihtelua tuohon myllymäessä heittelyyn, pidän avoimesta maastosta en niinkään metsikköihin sijoittuvista. Rannan läheisyydessä on treenikämpä missä paikalliset yhtyeet harjoittelevat, kävin morottamassa yhtä muusikko ystävääni jota en ole nähnyt aikoihin, on se hauska mies tuo Vissy ja pirun lahjakas.

Sauna, mukavaa kesällä vaan parasta talvella. Olen iloinen meidän suomalaisten saunakulttuurista ja siitä että meillä on sellainen, on aina ilo viedä ulkomaalaisia ihmettelemään alastomia ihmisiä saunaan, paikkaan missä heitetään vettä kuumille kiville saadakseen hien lentämään. Hauskaa oli viime talvena kun kahden Portugalilaisen vaihto-oppilaan kanssa kävimme Tampereen Kaupissa saunomassa ja avanto uimassa, paikka oli täynnä ihmisiä, me olimme kuin kolme pikku tyttöä ensimmäistä kertaa saunomassa ja uimassa, voi sitä kirkumisen määrää mikä meistä lähti kun kastoitimme varpaamme +3 asteiseen veteen, voitte uskoa kuinka hyvältä tuo sauna sen jälkeen tuntui, uni tuli illalla kuin varkain.

2.20 Lauantai 3.5. 2014 **RIISIKEBAB**

Ah, viimeiset merkinnät, huomenna menen ja teen tähän johdannon jonka avulla saan tähän turinointiini jonkinlaisen punaisen langan myös lukijalle, muuten päivä on ollut ihan perus lauantaita, paitsi että sain vihdoin kirjoitettua englannin opettajalle ne tehtävät jotka tuo lähetti eli onkohan nyt niin että kaikki kurssit on suoritettu, paitsi vielä on Outille hirvittävä määrä kirjoitettavaa, nämä on niin pahoja nämä kirjoitus tehtävät, mutta jos vielä sen saan kirjoitettua... kirjoitan ne ensi viikolla tai sitä seuraavalla ne piti olla valmiina muistaakseni 20 pvä. Eli hetki on vielä aikaa. Käytiin Janin, Reetan ja Henkan kanssa pitsalla, söin kyllä **riisikebab**in ja oli parasta mitä satakunnasta olen saanu, olen siis käynyt väärässä paikassa nämä 6 vuotta. Saasha ja Olga oli eri reiluja ne tuli kylään ja toivat jäätelöä, kuunneltiin musiikkia Ilkka tuli ystävänsä kanssa käymään keskusteltiin kielistä ja Ukrainan tilanteesta, on sekin ihan älytön juttu kirottu EU.

Tulisipa jo huomina...

Riisikebab, tuo Turkkilaisten vastike suomalaisten nakkikioskikulttuurille. Ensimmäisen kerran maistoin tuota herkkua myöskin Lohjalla, kaupunkiin oli avattu ensimmäinen kebabkioski ollessani ehkä 12-13 vanha, isäni vanhana kulinaristina pyysi minua hakemaan perheelle sellaiset, muistan vain tilanneeni kaikille riisikebabit tulisella kastikkeella, ensimmäiset kebabit ja tulisella kastikkeella, hyväähän se oli aina siihen asti kunnes huulesi rohtuvat ja hiki puskee päälle, mutta en unohda ikinä sitä kioskia, missä se sijaitsi ja miltä tämä eksoottinen lampaanliha maistui, hyvää se oli mutta mikään ei vie voittoa kunnon lihapiirakalta, sanon minä.

